

บทความวิจัย (Research Article)

การพัฒนาหนังสือภาษาไทย เรื่อง อาหารไทย สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

A DEVELOPMENT OF THAI SIGN LANGUAGE BOOK ON THAI FOOD FOR STUDENTS WITH HEARING IMPAIRMENT MAJOR IN HOME ECONOMICS

Received: July 28, 2019

Revised: August 28, 2019

Accepted: September 2, 2019

อนุชา ภูมิสิทธิพร^{1*} บุญล้อม ดั่งวิเศษ² พัทธนันท์ วงษ์วิชัยตม์³ วันทนา สนวนเศรษฐ⁴
Anucha Phoommisittiporn^{1*} Boonlorn Duangwiset²
Pattanan Wongwitchayut³ Wantana Suonsed⁴

^{1,4} คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลย์สงคราม

^{2,3} คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

*Corresponding author, E-mail: anuchaphoom@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาหนังสือภาษาไทย เรื่อง อาหารไทย 2) เพื่อพัฒนาหนังสือภาษาไทย เรื่อง อาหารไทย 3) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยหนังสือภาษาไทย เรื่อง อาหารไทย และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ที่มีต่อการเรียนโดยใช้หนังสือภาษาไทย เรื่อง อาหารไทย กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลย์สงคราม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 12 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) หนังสือภาษาไทย 2) แผนการสอนภาษาไทย 3) แบบทดสอบภาษาไทย และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) การหาค่ามัธยฐาน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบตามวิธีที่เสนอโดยวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed - Ranks Test) แบบแผนการวิจัยใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังทดลอง (One Group Pretest - Posttest Design)

ผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้ 1) ผลศึกษาในขั้นตอนที่ 1 พบว่า องค์ประกอบของหนังสือภาษาไทย เรื่อง อาหารไทย ประกอบด้วย เนื้อหาหรือคำศัพท์อาหารไทย ทำภาษาไทย และรูปภาพประกอบ โดยมีจำนวนคำศัพท์อาหารไทยทั้งสิ้น 55 คำ 2) ผลการในขั้นตอนที่ 2 พบว่า 2.1) ผลการตรวจสอบคุณภาพระดับความเหมาะสมของหนังสือภาษาไทย โดยรวมทั้งฉบับ อยู่ในระดับมากที่สุด 2.2) ผลการตรวจสอบคุณภาพระดับความเหมาะสมของแผนการสอนภาษาไทย โดยรวมทั้งฉบับ อยู่ในระดับมากที่สุด และ 2.3) ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบภาษาไทย ทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้อง

อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 3) ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยหนังสือภาษามือไทย เรื่อง อาหารไทย สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ พบว่า 3.1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยหนังสือภาษามือไทย ก่อนการทดลองมีช่วงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อยู่ในระดับปรับปรุง หลังการทดลองมีช่วงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับ ดีมาก และ 3.2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยหนังสือภาษามือไทย หลังการทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ต่อหนังสือภาษามือไทย เรื่อง อาหารไทย พบว่า 4.1) ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินความพึงพอใจทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 และ 4.2) ผลการศึกษาความพึงพอใจมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกรายการ

คำสำคัญ: หนังสือภาษามือไทย/ อาหารไทย/ นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

Abstract

The purposes of this research were 1) study basic information on developing of Thai Sign Language Book on Thai Food 2) to develop the Thai Sign Language Book on Thai Food 3) to study learning achievement on Thai Sign Language Book on Thai Food And 4) to study the satisfaction of the Students with Hearing Impairment on the Thai Sign Language Book on Thai Food. Subjects were 12 Students with Hearing Impairment major in Home Economics, Pibulsongkram Rajabhat University, in the first semester, 2018 academic year. The instruments used in this study were as follows: Thai Sign Language Book, lesson plan, an achievement test and students' satisfaction evaluation form. Data was analyzed by median, average, standard deviation and Contents analysis and the Wilcoxon Matched Pairs Signed Ranks Test. The design of this research was a one group pretest-posttest design. The research findings were: 1) Thai Sign Language Book on Thai Food consists of 3 components: content, pictures, and sign language. 2)The Thai Sign Language Book and lesson plan was at high level of appropriateness, an achievement test was appropriate and consistent with the correspondence index of 0.80-1.00 3) The posttest achievement scores after using Thai Sign Language Book was higher than pretest scores, The average posttest learner achievement scores higher than the average pretest scores are statistically significant at .05. 4) The students' satisfaction evaluation form was appropriate and consistent with the correspondence index of 0.80-1.00, Students with Hearing Impairment were satisfied with the Thai Sign Language Book at the "Highest" level.

Keywords: Thai Sign Language Book/ Thai Food/ Students with Hearing Impairment

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ในหมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย มาตรา 27 ได้กำหนดไว้ว่า บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย มีสิทธิและเสรีภาพและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ไม่ว่าด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือเหตุอื่นใดจะกระทำได้ มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิหรือเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่นหรือเพื่อคุ้มครองหรืออำนวยความสะดวกให้แก่เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการหรือผู้ด้อยโอกาส ย่อมไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม และในหมวดที่ 5 หน้าที่ของรัฐ มาตรา 54 ได้กำหนดไว้ว่า รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพ รัฐต้องดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษาตามวรรคหนึ่ง เพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560) นอกจากนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 10 ได้กำหนดไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกัน ในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย” และพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 มาตรา 5 ได้กำหนด ให้คนพิการ มีสิทธิทางการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิต พร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา เลือกรับบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบการศึกษา โดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลนั้น และให้ได้รับการศึกษา ที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการจัดหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภทและบุคคล (บุญล้อม ดั่งวิเศษ, 2557)

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่งที่มีการเปิดโอกาสทางการศึกษาสำหรับคนพิการ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 โดยเริ่มรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการเห็น (ตาบอด) เข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี และในเวลาต่อมาได้มีการดำเนินการจัดตั้งให้มีงานบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อปี พ.ศ. 2548 เพื่อให้บริการสนับสนุนนักศึกษาพิการที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ภายใต้งานฝ่ายบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการ (Disability Support Services: DSS) สังกัดศูนย์การศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ โดยมีการให้บริการกับนักศึกษาพิการ 3 กลุ่ม คือ นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการเห็น และนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการร่างกายหรือสุขภาพ ซึ่งหนึ่งในการให้บริการสนับสนุนนักศึกษาพิการ คือ งานล่ามภาษามือ เพื่อให้บริการแปลภาษามือกับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน (เรียนรวมกับนักศึกษาปกติทั่วไป) ที่ศึกษาในสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ และสาขาวิชาเทคโนโลยีเซรามิกส์ ตามรายวิชาต่างๆ จนสำเร็จการศึกษา

ภาษามือไทยเป็นภาษาประจำชาติของคนหูหนวกไทย และภาษามือไทยเป็นภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เนื่องจากภาษามือเป็นเครื่องมือที่สำคัญ

ที่นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างกลุ่มที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และใช้ในการติดต่อสื่อสารกับผู้ที่มีการได้ยินปกติและมีความสามารถในการใช้ภาษามือ นอกจากนั้นแล้วภาษามือยังเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด หรือสิ่งที่ต้องการสื่อสาร เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นได้รับประสบการณ์ตรงทั้งทางด้านการเรียนรู้และประสบการณ์ต่างๆ (อนุชา ภูมิสิทธิพร, 2559)

นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะมีปัญหาในด้านการสื่อสารกับคนที่มีการได้ยินปกติทั่วไป เนื่องจากนักศึกษาเหล่านี้จะมีปัญหาในการรับฟังเสียง ส่งผลให้ไม่สามารถได้ยิน และพูดได้ เมื่อการฟังและการพูดมีปัญหาจึงส่งผลกระทบต่อทั้งการอ่านและการเขียน จากปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินมีอุปสรรคในการเรียน เช่น มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ที่จำกัด เขียนหนังสือผิด เขียนกลับคำ รู้คำศัพท์น้อย เรียงคำที่เป็นประโยคผิดหลักโครงสร้างหรือรูปแบบภาษา ทักษะการเรียนรู้ช้ากว่าคนปกติ ความเข้าใจในการอ่านอยู่ในระดับน้อย เป็นต้น สาเหตุดังกล่าวทำให้นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเรียนรู้คำศัพท์หรือประโยคอย่างยากลำบาก (Leonard P. Kelly, 2003; สัมพันธ์ จันทร์ดี, 2554; วารี ธิระจิตร, 2545; อนุชา ภูมิสิทธิพร, 2559) โดยงานวิจัยของฉัตตยา เอี่ยมคง (2554) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้บกพร่องทางการได้ยินต่ำกว่าคนปกติ เนื่องจาก ผู้บกพร่องทางการได้ยินไม่มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์หรือสามารถใช้คำศัพท์ได้จำนวนน้อย นอกจากนั้นแล้วประเทศไทยได้สนับสนุนให้นักศึกษาพิการประเภทต่างๆ สามารถเรียนได้เต็มกำลังความสามารถจึงทำให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินมีโอกาสเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษามากขึ้น แต่ยังคงพบผู้บกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาในการเรียนร่วมระหว่างนักศึกษาปกติเนื่องจากนักศึกษาผู้บกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาทางด้านภาษาและการสื่อสารจึงจำเป็นต้องใช้ล่ามภาษามือช่วยเหลือ อย่างไรก็ตาม ล่ามภาษามือมีจำนวนไม่เพียงพอจึงทำให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินไม่สามารถสื่อสารและเรียนรู้ได้ เท่าเทียมกับนักศึกษาปกติ (วารจณา นามแสง, ศุภกฤษฎี นิวัฒนากุล, และ พนิดา ชับซ้อน, 2558: 1) ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์จึงได้รับการช่วยเหลือเบื้องต้นเพื่อการแก้ปัญหาต่างๆ ดังกล่าว แต่การจัดการศึกษา ในระดับอุดมศึกษาซึ่งมุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองเป็นหลัก ทำให้ยังคงมีปัญหาต่อนักศึกษากลุ่มดังกล่าวในด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนรู้ประเภทหนังสือภาษาไทยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองในสาขาวิชาที่ศึกษา

การช่วยเหลือนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเหล่านี้จากความต้องการใช้สื่อสิ่งอำนวยความสะดวก บริการและความช่วยเหลืออื่นๆ เพื่อเสริมและทดแทนการได้ยินโดยยึดหลัก “การใช้ประสาทรับความรู้สึกอื่นๆ เพื่อเสริมหรือทดแทนการได้ยิน” อาทิ การผลิตหนังสืออัจฉริยะสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เพื่อเอื้อต่อวิธีการเรียนรู้ ทำให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถรับรู้และเข้าใจสิ่งต่างๆ เป็นรูปธรรมมากขึ้น ทำให้เกิดการสื่อสารกับบุคคลอื่น ที่เข้าใจตรงกัน นำไปสู่การสื่อสารที่มีคุณภาพเอื้ออำนวยต่อการใช้ชีวิตในอนาคตได้อย่างแท้จริง รวมถึงช่วยขยายโอกาสสร้างความเสมอภาคสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เพื่อเป็นเครื่องมือช่วยให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถนำความรู้เหล่านี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (เชมณัญญ์ มิ่งศิริธรรม, และ กรรณ จรรยาอุฉวีวรรณ, 2561: 88)

จากความสำคัญดังที่กล่าวมานั้น คณะผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาหนังสือภาษา

มือไทย เรื่อง อาหารไทย สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ เพื่อให้ให้นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ทั้งกลุ่มที่ศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ หรือกลุ่มทั่วไป ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือภาษามือดังกล่าวนี้ในการศึกษาเล่าเรียน หรือใช้ในการดำรงชีวิตในสังคม นอกจากนั้นแล้วการพัฒนาหนังสือภาษามือไทย เรื่อง อาหารไทยยังเป็นการพัฒนาเทคโนโลยี สื่อ อำนวยความสะดวกบริการ และความช่วยเหลืออื่นๆ สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาหนังสือภาษามือไทย เรื่อง อาหารไทย สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
2. เพื่อพัฒนาหนังสือภาษามือไทย เรื่อง อาหารไทย สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
3. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยหนังสือภาษามือไทย เรื่อง อาหารไทย สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ที่มีต่อการเรียนโดยใช้หนังสือภาษามือไทย เรื่อง อาหารไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาหนังสือภาษามือไทย เรื่อง อาหารไทย สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาหนังสือภาษามือไทย เรื่อง อาหารไทย สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

การดำเนินการประกอบด้วยกิจกรรมย่อย 2 กิจกรรม ได้แก่ 1) การศึกษาเอกสาร 2) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาหนังสือภาษามือไทย เรื่อง อาหารไทย สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ แต่ละกิจกรรมมีรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

1. การศึกษาเอกสาร (Documentary Research) มีรายละเอียดดังนี้ 1) แหล่งข้อมูล ได้แก่ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความหมายของการพัฒนาหนังสือภาษามือไทย เรื่อง อาหารไทย สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จากตำรา เอกสาร งานวิจัย ทั้งจากต่างประเทศ และในประเทศ จากนั้นทำการวิเคราะห์เนื้อหา 2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวิเคราะห์เอกสาร 3) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อให้ได้โครงร่างของการพัฒนาหนังสือภาษามือไทย และนำโครงร่างดังกล่าวมากำหนดเป็นประเด็นการสัมภาษณ์ในขั้นตอนต่อไป

2. การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาหนังสือภาษามือไทย เรื่อง อาหารไทย สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มีรายละเอียดดังนี้

2.1 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ อาจารย์ประจำสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาพิเศษ และนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำนวนทั้งสิ้น 10 คน ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ซึ่งผ่านการคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจง โดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

อาจารย์ประจำสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ เป็นอาจารย์ประจำสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ และคุณวุฒิระดับปริญญาโทขึ้นไป และมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาศึกษาพิเศษ เป็นอาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาศึกษาพิเศษ และคุณวุฒิระดับปริญญาโทขึ้นไป และมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ปีการศึกษา 2561 จำนวน 6 คน ซึ่งได้รับการวินิจฉัยทางการแพทย์ว่ามีระดับการได้ยินตั้งแต่ 90 เดซิเบลขึ้นไป และไม่มีคามพิการซ้อน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหนังสือภาษามือไทย เรื่อง อาหารไทย สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

2.2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความหมายองค์ประกอบ ลักษณะ และแนวทางในการพัฒนาหนังสือภาษามือไทย

2.2.2 กำหนดประเด็นการสัมภาษณ์ โดยนำผลการสรุปข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร (Documentary Research) ข้างต้นมากำหนดประเด็นการสัมภาษณ์ 3 ประเด็น คือ 1) ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ถูกสัมภาษณ์ 2) ข้อมูลเกี่ยวกับคำศัพท์ ลักษณะท่าภาษามือ รูปภาพประกอบ รวมทั้งองค์ประกอบต่างๆ ของหนังสือภาษามือไทย เรื่อง อาหารไทย

2.2.3 นำประเด็นการสัมภาษณ์ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของประเด็นการสัมภาษณ์ พร้อมทั้งดำเนินการจัดทำและปรับปรุงแก้ไขในเบื้องต้นก่อนนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน

2.2.4 นำประเด็นการสัมภาษณ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลทางการศึกษา ด้านการศึกษาศึกษาพิเศษ ด้านคหกรรมศาสตร์ และด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 5 คน ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด ดังนี้ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ด้านการสอนการวัดและประเมินผลทางการศึกษา ไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ในการสอน หรือมีผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำนวน 1 คน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาศึกษาพิเศษที่มีประสบการณ์ด้านการสอนการศึกษาศึกษาพิเศษ ไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ในการสอน หรือมีผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำนวน 2 คน 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านคหกรรมศาสตร์ ที่มีประสบการณ์ด้านการสอนคหกรรมศาสตร์ ไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ในการสอน หรือมีผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำนวน 1 คน และ 4) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน มีผลงานหรือประสบการณ์ทางด้านการสอนหลักสูตรและการสอน ไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ในการสอน หรือมีผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำนวน 1 คน ทำการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความสมบูรณ์ของประเด็นการสัมภาษณ์ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย และนำผลคะแนนที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC พบว่า ประเด็นคำถามทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขประเด็นการสัมภาษณ์ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้เกิดความเหมาะสมและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2.3 การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือเก็บข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายเพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ซึ่งคณะผู้วิจัยจะเป็นผู้ดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง โดยในช่วงเวลาของการสัมภาษณ์ผู้วิจัยดำเนินการจดบันทึกการสัมภาษณ์ และจัดพิมพ์ข้อมูลผลการสัมภาษณ์ แล้วนำผลการสัมภาษณ์ส่งให้กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการสัมภาษณ์ตรวจทาน เพื่อยืนยันความถูกต้องของข้อมูล

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาตามประเด็นที่กำหนดในแบบสัมภาษณ์ โดยดำเนินการจัดหมวดหมู่ของข้อมูล แล้วนำเสนอข้อมูลเป็นความเรียง

ขั้นตอนที่ 2 เพื่อพัฒนาหนังสือภาษาไทย เรื่อง อาหารไทย สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

การพัฒนาหนังสือภาษาไทย เรื่อง อาหารไทย สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ประกอบไปด้วย 1) หนังสือภาษาไทย 2) แบบประเมินความเหมาะสมของหนังสือภาษาไทย 3) แผนการสอนภาษาไทย 4) แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการสอนภาษาไทย 5) แบบทดสอบภาษาไทย โดยมีรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

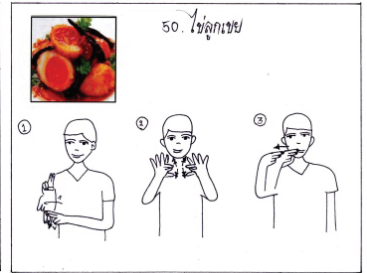
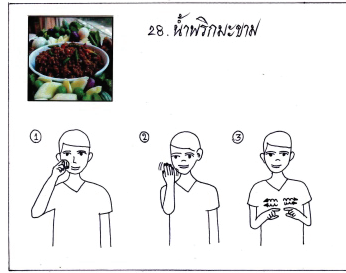
การดำเนินการวิจัยในขั้นตอนนี้มีรายละเอียดการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัยดังต่อไปนี้

1. หนังสือภาษาไทย เรื่อง อาหารไทย สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการออกแบบและพัฒนาหนังสือภาษาไทย เรื่อง อาหารไทย สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ผลของการศึกษาทั้งหมดนำมาสังเคราะห์ร่วมกับข้อมูลพื้นฐานเพื่อสร้างกรอบแนวคิดในการพัฒนาหนังสือภาษาไทย เรื่อง อาหารไทย สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในครั้งนี้

1.2 สร้างหนังสือภาษาไทย เรื่อง อาหารไทย สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ตามกรอบแนวคิดในขั้นตอนที่ 1 ซึ่งจากผลของการสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีในเบื้องต้น ทำให้ได้ องค์ประกอบของหนังสือดังนี้ เนื้อหาหรือคำศัพท์อาหารไทย ทำภาษาไทย และรูปภาพประกอบ โดยมีจำนวนคำศัพท์อาหารไทย จากนั้นคณะผู้วิจัยได้พัฒนาหนังสือภาษาไทยในแต่ละองค์ประกอบดังกล่าว โดยในหนังสือภาษาไทยฉบับนี้ ประกอบด้วย คำศัพท์อาหารไทย จำนวน 55 คำ ได้แก่ 1. ต้มส้มปลาหู 2. ต้มยำปลาหู 3. ต้มจืดลูกรอก 4. ต้มจืดมะระซีโครงหมู 5. ต้มโคล้ง 6. ต้มข้าวไก่ 7. ต้มจับฉ่าย 8. ขาหมูต้มผักกาดดอง 9. ต้มยำกุ้ง 10. แกงพะเนียงกุ้ง 11. แกงพะเนียงหมู 12. แกงพะเนียงไก่ 13. แกงเขียวหวานไก่ 14. แกงเขียวหวานหมู 15. แกงเขียวหวานปลากลาย 16. แกงส้มผักรวม 17. แกงสียงผักรวม 18. แกงเทโพหมู 19. แกงเผ็ดไก่ฟักทอง 20. แกงเผ็ดเป็ดย่าง 21. แกงสับนกปลากลาย 22. แกงป่าไก่ 23. แกงหน่อไม้โบราณาง 24. แกงจืดหมูสับใส่เต้าหู้อ่อน 25. แกงมัสมั่นไก่ 26. แกงเผ็ดลูกชิ้นปลากลาย 27. น้ำพริกกะปิ 28. น้ำพริกมะขาม 29. น้ำพริกปลาร้า 30. น้ำพริกอ่อง 31. น้ำพริกปลาอย่าง 32. น้ำพริกแมงดา 33. น้ำพริกมะม่วง 34. น้ำพริกไข่เค็ม 35. น้ำพริกหนุ่ม 36. น้ำพริกปลาป่น 37. หลนปูเค็ม 38. หลนเต้าเจี้ยว 39. หลนปลาร้า 40. หลนปลาเจ้า 41. ยำหับปลีใส่ไก่ย่าง 42. ยำไข่ดาว 43. ผัดเปรี้ยวหวานหมู 44. ผัดเปรี้ยวหวานกุ้ง 45. ผัดผักรวมมิตร 46. ผัดขิงไก่

เห็นหูหนู 47. ผัดไทยกุ้งสด 48. ไหลบัวผัดหมูสับ 49. ไข่พะโล้ 50. ไข่ลูกเขย 51. ขนมจีนน้ำยา 52. หมี่กะทิ 53. ข้าวคลุกกะปิ 54. ฉู่ฉี่ปลาทุ 55. ท่อหมกปลาช่อน

(ภาพแสดงตัวอย่างของคำศัพท์ภาษามืออาหารไทย “แกงเขียวหวานหมู น้ำพริกมะขาม ไข่ลูกเขย”)

1.3 ตรวจสอบความเหมาะสมของหนังสือภาษามือไทยที่สร้างขึ้น เพื่อให้ได้หนังสือภาษามือไทยที่เหมาะสมและความเป็นไปได้ในเบื้องต้นก่อนนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน

1.4 นำหนังสือภาษามือไทย และเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ได้แก่ แบบประเมินความเหมาะสมของหนังสือภาษามือไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 คน ทำการตรวจสอบพิจารณาตามแบบประเมินที่กำหนด โดยรายการตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของหนังสือภาษามือไทย มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (ลิ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543: 183-184) 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด และข้อมูลสำหรับการตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของหนังสือภาษามือไทย ซึ่งใช้ในการวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยนำข้อมูลมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยพิจารณาแปรค่าเฉลี่ย ซึ่งมีเกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้ ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด 3.50-4.49 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก 2.50-3.49 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง 1.50-2.49 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย 1.00-1.49 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด และเกณฑ์การตัดสินใจพิจารณาความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญ ใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.50 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 ถือว่ามีความเหมาะสม ถ้าไม่เป็นไปตามเกณฑ์ดังกล่าวจะต้องนำไปปรับปรุงแก้ไข (รัตนะ บัวสนธ์, 2555: 48)

1.5 วิเคราะห์ผลการประเมินตามแบบประเมินเพื่อให้ทราบจุดที่เป็นปัญหาแล้วปรับปรุงแก้ไขหนังสือภาษามือไทย โดยผลการประเมินความเหมาะสมของหนังสือภาษามือไทยรวมทั้งฉบับอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (X) เท่ากับ 4.80 และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมโดยผู้เชี่ยวชาญ คือ ให้เพิ่มกรอบตาราง เพื่อแบ่งคำศัพท์แต่ละคำ อันจะส่งผลต่อการเรียนรู้ที่ง่ายยิ่งขึ้น

1.6 นำหนังสือภาษามือไทยที่ได้รับการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญมาทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ได้หนังสือภาษามือไทยที่มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้นก่อนนำไปทดลองใช้

1.7 จัดทำหนังสือภาษามือไทยฉบับสมบูรณ์

2. แบบประเมินความเหมาะสมของหนังสือภาษาไทย เรื่อง อาหารไทย สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

2.1 กำหนดจุดประสงค์ของการประเมิน คือ เพื่อประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆ ของหนังสือภาษาไทย

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินความเหมาะสมของหนังสือภาษาไทย และกำหนดรูปแบบของการประเมิน

2.3 สร้างแบบประเมินความเหมาะสมของหนังสือภาษาไทย แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า และส่วนที่เป็นปลายเปิด เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมโดยส่วนที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่าจัดเป็น 5 ระดับ และสำหรับส่วนที่เป็นปลายเปิดเป็นส่วนที่ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอเพิ่มเติม ซึ่งอยู่ในส่วนท้ายของแบบประเมิน

2.4 นำแบบประเมินความเหมาะสมของหนังสือภาษาไทยที่สร้างขึ้นตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา และความถูกต้องในด้านเนื้อหาในเบื้องต้นก่อนนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน

2.5 นำแบบประเมินความเหมาะสมของหนังสือภาษาไทย เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ทำการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความสมบูรณ์ของแผนการสอนภาษาไทยก่อนนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย และนำผลคะแนนที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC ซึ่งผลการตรวจสอบ พบว่า ทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้เกิดความเหมาะสมและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2.6 ปรับปรุงแบบประเมินความเหมาะสมของหนังสือภาษาไทยตามข้อเสนอแนะให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จนได้แบบประเมินความเหมาะสมของหนังสือภาษาไทยฉบับสมบูรณ์

3. แผนการสอนภาษาไทย เรื่อง อาหารไทย สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

3.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแผนการสอนภาษาไทย อาหารไทย และนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

3.2 นำข้อมูลเบื้องต้นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาสร้างเป็นแผนการสอนภาษาไทย จำนวน 8 แผน โดยเขียนแผนการสอนตามโครงสร้างดังต่อไปนี้ 1) สารสำคัญ 2) จุดประสงค์ ทัวไป 3) จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม 4) เนื้อหา 5) สื่อการสอน 6) กิจกรรมการเรียนการสอน 7) เกณฑ์การวัดและประเมินผล 8) กิจกรรมเสนอแนะ 9) บันทึกหลังการสอน

3.3 ตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการสอนภาษาไทยที่สร้างขึ้น เพื่อให้ได้แผนการสอนภาษาไทยที่เหมาะสมและความเป็นไปได้

3.4 นำแผนการสอนภาษาไทย และเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ได้แก่ แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการสอนภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 คน ทำการตรวจสอบพิจารณาตามแบบประเมินที่กำหนด โดยรายการตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของแผนการสอนภาษาไทย มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (ลัวน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543: 183-184) ข้อมูลสำหรับการตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของแผนการสอนภาษาไทย ซึ่งใช้ในการวิเคราะห์เชิงปริมาณ

โดยนำข้อมูลมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเกณฑ์การตัดสินการพิจารณาความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญ ใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.50 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 ถือว่ามีความเหมาะสม ถ้าไม่เป็นไปตามเกณฑ์ดังกล่าวจะต้องนำไปปรับปรุงแก้ไข (รัตนะ บัวสนธ์, 2555: 48)

3.5 วิเคราะห์ผลการประเมินตามแบบประเมินเพื่อให้ทราบจุดที่เป็นปัญหาแล้วปรับปรุงแก้ไขหนังสือภาษามือไทย โดยผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการสอนภาษามือไทยรวมทั้งฉบับอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (X) เท่ากับ 4.75 และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมโดยผู้เชี่ยวชาญ คือ ให้ปรับภาษาที่ใช้ให้เหมาะสม

3.6 นำแผนการสอนภาษามือไทยที่ได้รับการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญมาทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ได้แผนการสอนภาษามือไทยที่มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้นก่อนนำไปทดลองใช้

3.7 จัดทำแผนการสอนภาษามือไทยฉบับสมบูรณ์

4. แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการสอนภาษามือไทย เรื่อง อาหารไทย สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

4.1 กำหนดจุดประสงค์ของการประเมิน คือ เพื่อประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆ ของแผนการสอนภาษามือไทย

4.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการสอนภาษามือไทย และกำหนดรูปแบบของการประเมิน

4.3 สร้างแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการสอนภาษามือไทย แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า และส่วนที่เป็นปลายเปิด เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสม โดยส่วนที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่าจัดเป็น 5 ระดับ และสำหรับส่วนที่เป็นปลายเปิดเป็นส่วนที่ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอเพิ่มเติม ซึ่งอยู่ในส่วนท้ายของแบบประเมิน

4.4 นำแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการสอนภาษามือไทยที่สร้างขึ้นตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา และความถูกต้องในด้านเนื้อหา

4.5 นำแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการสอนภาษามือไทยเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ทำการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความสมบูรณ์ของแผนการสอนภาษามือไทยก่อนนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย และนำผลคะแนนที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC ซึ่งผลการตรวจสอบ พบว่า ทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้เกิดความเหมาะสมและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

4.6 ปรับปรุงแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการสอนภาษามือไทยตามข้อเสนอแนะให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จนได้แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการสอนภาษามือไทยฉบับสมบูรณ์

5. แบบทดสอบภาษามือไทย เรื่อง อาหารไทย สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

5.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ

5.2 สร้างแบบทดสอบภาษามือไทย ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อสอบแบบปรนัย (เลือกตอบ) 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ รวม 60 คะแนน

5.3 เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบ ประกอบด้วยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

5.4 เกณฑ์การแปลผล หรือเกณฑ์การตัดสิน ระดับคะแนน และการแปลความหมาย ดังนี้
คะแนน 46 – 60 คะแนน หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษามือไทยอยู่ในระดับดีมาก
คะแนน 31 – 45 คะแนน หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษามือไทยอยู่ในระดับดี
คะแนน 16 – 30 คะแนน หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษามือไทยอยู่ในระดับพอใช้
คะแนน 0 – 15 คะแนน หมายถึง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษามือไทยอยู่ในระดับปรับปรุง

5.5 นำแบบทดสอบภาษามือไทยที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 คน ทำการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความสมบูรณ์ของแบบทดสอบภาษามือไทย ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย และนำผลคะแนนที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC พบว่า ทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้เกิดความเหมาะสมและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

5.6 นำแบบทดสอบภาษามือไทยที่ได้รับการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญมาทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ได้แผนการสอนภาษามือไทยที่มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้นก่อนนำไปทดลองใช้

5.7 จัดทำแบบทดสอบภาษามือไทยฉบับสมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 3 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยหนังสือภาษามือไทย เรื่อง อาหารไทย สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มีรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 12 คน ซึ่งได้รับการวินิจฉัยทางการแพทย์ว่ามีระดับการได้ยินตั้งแต่ 90 เดซิเบลขึ้นไป และไม่มีภาวะพิการซ้อน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ได้จากการพัฒนาและผ่านการตรวจสอบคุณภาพในขั้นตอนที่ 2 มาดำเนินการในขั้นตอนที่ 3 ได้แก่ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย หนังสือภาษามือไทย และแผนการสอนภาษามือไทย 2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบทดสอบภาษามือไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังทดลอง (One Group Pretest - Posttest Design) ซึ่งมีแบบแผนการทดลอง ดังนี้ (รัตนะ บัวสนธ์, 2555: 65)

O1	X	O2
----	---	----

- O1 คือ คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการทดลอง ด้วยหนังสือภาษามือไทย
- X คือ การจัดการเรียนสอนด้วยหนังสือภาษามือไทย
- O2 คือ คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลอง ด้วยหนังสือภาษามือไทย

ขั้นตอนการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ใช้เวลาทดลอง 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน ได้แก่ วันจันทร์ถึงวันพฤหัสบดี เวลา 16.30-17.3 น. วันละ 60 นาที รวมทั้งสิ้น 8 ครั้ง โดยมีขั้นตอนการทดลอง ดังนี้

1. คณะผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือเก็บข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายเพื่อทดลองการวิจัย
2. คณะผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการทดลอง และดำเนินการตามขั้นตอนการทดลองตามแผนการทดลอง
3. คณะผู้วิจัยสร้างความคุ้นเคยกับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้เด็กเกิดความไว้วางใจและร่วมกิจกรรมด้วยความมั่นใจ ไม่กลัว และไม่ประหม่า
4. คณะผู้วิจัยทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับกลุ่มเป้าหมายก่อนสอนตามแผนการสอน โดยใช้แบบทดสอบภาษามือไทย ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 60 นาที
5. คณะผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการสอนภาษามือไทย โดยใช้หนังสือภาษามือไทย กับกลุ่มเป้าหมาย
6. เมื่อทดลองครบ 2 สัปดาห์แล้วทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับกลุ่มเป้าหมายหลังทดลองโดยใช้แบบทดสอบภาษามือไทยชุดเดียวกับที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มเป้าหมาย เก็บรวบรวมเพื่อตรวจให้คะแนนและนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. รวบรวมแบบทดสอบภาษามือไทย และตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยหนังสือภาษามือไทย โดยหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่ามัธยฐาน และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยหนังสือภาษามือไทย
3. ดำเนินการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยหนังสือภาษามือไทยของคะแนนระหว่างก่อนและหลังการทดลองด้วยวิธีของ The Wilcoxon Matched Pairs Signed Rank Test

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่ามัธยฐาน (Mdn) และสถิติแบบ Nonparametric Statistic โดยใช้วิธีการทดสอบแบบ The Wilcoxon Matched Pairs Signed Rank Test (นิภา ศรีโพธิ์โรจน์, 2553: 92)

ขั้นตอนที่ 4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชา
คหกรรมศาสตร์ที่มีต่อการเรียนโดยใช้หนังสือภาษามือไทย เรื่อง อาหารไทย

การดำเนินการวิจัยในขั้นตอนนี้มีรายละเอียดการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัยดังต่อไปนี้

1. แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีต่อการเรียนโดย
ใช้หนังสือภาษามือไทย เรื่อง อาหารไทย สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชา
คหกรรมศาสตร์

1.1 ศึกษาเอกสาร วิธีการ แนวทาง และขั้นตอนเกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความ
พึงพอใจ

1.2 นำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์เนื้อหา เพื่อสร้างกรอบประเด็นความพึงพอใจตามการประเมิน
เชิงระบบ (บุญล้อม ดั่งวิเศษ, 2558: 115) มีองค์ประกอบ 3 ประเด็น ดังนี้

1.2.1 ปัจจัยนำเข้า (Input) ได้แก่ ความพึงพอใจต่อผู้สอนและหนังสือภาษามือไทย

1.2.2 กระบวนการ (Process) ได้แก่ ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน การ
วัดและประเมินผล

1.2.3 ผลผลิต (Output) ได้แก่ ความพึงพอใจต่อผลที่ได้รับจากการจัดการเรียนการ
สอนด้วยหนังสือภาษามือไทย ซึ่งแบบประเมินความพึงพอใจนี้มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า
5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ 5 หมายถึง
พึงพอใจมากที่สุด 4 หมายถึง พึงพอใจมาก 3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง 2 หมายถึง พึงพอใจน้อย
1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจที่มี
ต่อการเรียนโดยใช้หนังสือภาษามือไทย เรื่อง อาหารไทย ตามแนวคิดของบุญชม ศรีสะอาด (2543: 163)
ดังนี้ ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด 3.50-4.49 หมายถึง มีความ
พึงพอใจระดับมาก 2.50-3.49 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับปานกลาง 1.50-2.49 หมายถึง มีความ
พึงพอใจระดับน้อย 1.00-1.49 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

1.3 ตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา และความถูกต้องในด้านเนื้อหาของแบบประเมิน
ความพึงพอใจที่สร้างขึ้น เพื่อให้ได้แบบประเมินความพึงพอใจที่เหมาะสมและความเป็นไปได้

1.4 นำแบบประเมินความพึงพอใจที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 คน ทำการ
ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC เพื่อพิจารณาความเหมาะสม
และความสมบูรณ์ของแบบประเมินความพึงพอใจก่อนนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย และนำผลคะแนนที่
ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC พบว่า ทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80-1.00
หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้เกิดความเหมาะสมและชัดเจน
มากยิ่งขึ้น

1.5 นำแบบประเมินความพึงพอใจที่ได้รับการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญมาทำการปรับปรุงแก้ไข
ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ได้แบบประเมินความพึงพอใจที่มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้นก่อน
นำไปทดลองใช้

1.6 จัดทำแบบประเมินความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. หลังจากการทดลองใช้หนังสือภาษามือไทย เรื่อง อาหารไทยเสร็จสิ้น คณะผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยให้นำแบบประเมินความพึงพอใจให้นักศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ประเมิน โดยคณะผู้วิจัยทำการแปลข้อคำถามจากแบบประเมินความพึงพอใจเป็นภาษามือ เพื่อให้ นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถเข้าใจข้อคำถามได้ดียิ่งขึ้น อันจะส่งผลที่ดีต่อความถูกต้องสมบูรณ์ของการประเมินความพึงพอใจ
2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบประเมินความพึงพอใจแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลจากแบบประเมินความพึงพอใจมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (บุญชม ศรีสะอาด, 2543: 163)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐาน 1) สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และการหาค่าความเหมาะสม 2) สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (นิภา ศรีไพโรจน์, 2553: 92)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาหนังสือภาษามือไทย เรื่อง อาหารไทย สำหรับ นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ พบว่าองค์ประกอบของหนังสือภาษามือไทยประกอบด้วย เนื้อหาหรือคำศัพท์อาหารไทย ทำภาษามือไทย และรูปภาพประกอบ โดยมีจำนวน คำศัพท์อาหารไทย โดยในหนังสือภาษามือไทยฉบับนี้ประกอบด้วย คำศัพท์อาหารไทย จำนวน 55 คำ
2. ผลการพัฒนาหนังสือภาษามือไทย เรื่อง อาหารไทย สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ พบว่า

2.1 ผลการตรวจสอบคุณภาพของหนังสือภาษามือไทย เรื่อง อาหารไทย สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า โดยรวมทั้งฉบับ ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.40)

2.2 ผลการตรวจสอบคุณภาพของแผนการสอนภาษามือไทย เรื่อง อาหารไทย สำหรับ นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า โดยรวมทั้งฉบับ ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.42)

2.3 ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบภาษามือไทยโดยรวมทั้งฉบับ ผู้เชี่ยวชาญ เห็นว่าทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80-1.00

3. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยหนังสือภาษามือไทย เรื่อง อาหารไทย สำหรับ นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ พบว่า

3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยหนังสือภาษามือไทย ก่อนการทดลองมีช่วงคะแนนผล

สัมฤทธิ์ทางการเรียน 11-15 คะแนน ค่ามัธยฐาน เท่ากับ 13.25 ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปรับปรุง หลังการทดลองมีช่วงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 57-60 คะแนน ค่ามัธยฐาน เท่ากับ 58.58 ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดีมาก

3.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยหนังสือภาษาไทย หลังการทดลองด้วยหนังสือภาษาไทย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ที่มีต่อการเรียนโดยใช้หนังสือภาษาไทย เรื่อง อาหารไทย พบว่า

4.1 ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินความพึงพอใจโดยรวมทั้งฉบับ ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80-1.00

4.2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ที่มีต่อการเรียนโดยใช้หนังสือภาษาไทย เรื่อง อาหารไทย พบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีระดับความพึงพอใจโดยรวม รายด้าน และรายข้อ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกรายการ โดยภาพรวมทั้งฉบับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.28 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย คณะผู้วิจัยขอเสนอประเด็นที่นำมาอภิปรายผลจำนวน 4 ประเด็น ดังนี้

1. ผลศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาหนังสือภาษาไทย พบว่า องค์ประกอบของหนังสือภาษาไทย เรื่อง อาหารไทย ประกอบด้วย เนื้อหาหรือคำศัพท์อาหารไทย ทำภาษาไทย และรูปภาพประกอบ โดยมีจำนวนคำศัพท์อาหารไทย โดยมีจำนวนคำศัพท์อาหารไทย ทั้งสิ้น 55 คำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เขมณัญญ์ มิ่งศิริธรรม และกรรณ จรรยาอุฒิวรรณ (2561: 88) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาหนังสืออัจฉริยะเพื่อสนับสนุนการสื่อสารสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหนังสืออัจฉริยะเพื่อสนับสนุนการสื่อสารสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ผลการศึกษา พบว่า หนังสืออัจฉริยะสำหรับผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ เนื้อหา ภาพ และภาษาไทย และ ผลการประเมินคุณภาพในภาพรวมโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด จากการอภิปรายผลข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการพัฒนาหนังสือภาษาไทย หรือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยต้องอาศัยหลักการสร้างและข้อมูลคุณภาพตามหลักวิชาการ รวมถึงต้องศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเครื่องมือ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้คณะผู้วิจัยดำเนินการกับกลุ่มนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ดังนั้นต้องศึกษาข้อมูลพื้นฐานให้ชัดเจน เพื่อเป็นประโยชน์ทางการวิจัยอย่างแท้จริงจากการอภิปรายผลข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาหนังสือภาษาไทยในขั้นตอนนี้ทำให้เกิดความชัดเจนขององค์ประกอบที่สำคัญของการทำหนังสือภาษาไทยสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนั่นก็คือจะต้องประกอบไปด้วย คำศัพท์อาหารไทยหรือเนื้อหา ทำภาษาไทย และรูปภาพประกอบ

2. ผลการพัฒนาหนังสือภาษาไทย เรื่อง อาหารไทย สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ พบว่า

2.1 หนังสือภาษามือไทย มีผลการตรวจสอบคุณภาพระดับความเหมาะสมโดยรวมทั้งฉบับ อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลชาติ จันทะหงษ์ และนฤมล อินทร์รักษ์ (2560: 213) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การออกแบบหนังสือ “ภาษามือในชีวิตประจำวัน” ฉบับอาเซียน โดยงานวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบหนังสือ “ภาษามือในชีวิตประจำวัน” ฉบับอาเซียนให้มีคุณภาพ กลุ่มเป้าหมายคือ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ 1) หนังสือ “ภาษามือในชีวิตประจำวัน” ฉบับอาเซียน 2) แบบประเมินคุณภาพการออกแบบหนังสือ “ภาษามือในชีวิตประจำวัน” ฉบับอาเซียน สถิติที่ใช้ในการศึกษา คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการประเมินคุณภาพหนังสือ โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน พบว่า มีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด จากการอภิปรายผลข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการพัฒนาหนังสือภาษามือไทยในขั้นตอนนี้ จะต้องดำเนินการหาคุณภาพของหนังสือ หรือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อให้ได้หนังสือภาษามือที่มีคุณภาพและมีความเหมาะสมมากที่สุด

2.2 แผนการสอนภาษามือไทย เรื่อง อาหารไทย มีผลการตรวจสอบคุณภาพระดับความเหมาะสมโดยรวมทั้งฉบับ อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยค่าดัชนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญควรมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (Osterlind, 1998: 263; ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2543: 249) และสอดคล้องกับ เบญจวรรณ ใจแก้ว (2556) ที่ได้ดำเนินการหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานคุณธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยผลการประเมินหาค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.89 และสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2545: 5-6) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ การนำวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ที่จะต้องทำการสอน มาสร้างเป็นแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อและอุปกรณ์ การวัดและประเมินผล สำหรับเนื้อหาสาระ และจุดประสงค์การเรียนรู้ย่อยๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือจุดเน้นของหลักสูตร สภาพของผู้เรียน ความพร้อมของโรงเรียนในด้านวัสดุอุปกรณ์ และตรงกับสภาพที่เป็นจริงในท้องถิ่น จากการอภิปรายผลข้างต้นแสดงให้เห็นว่าแผนการสอน หรือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ดี ต้องผ่านกระบวนการหาคุณภาพ และต้องมีผลการหาคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.3 แบบทดสอบภาษามือไทย เรื่อง อาหารไทย ผลการตรวจสอบคุณภาพทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยค่าดัชนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญควรมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (Osterlind, 1998: 263; ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2543: 249) จากการอภิปรายผลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า แบบทดสอบ หรือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ดีต้องผ่านกระบวนการหาคุณภาพ และต้องมีผลการหาคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

3. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยหนังสือภาษามือไทย เรื่อง อาหารไทย สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ พบว่า

3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยหนังสือภาษามือไทย ก่อนการทดลองมีช่วงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อยู่ในระดับปรับปรุง หลังการทดลองมีช่วงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พวงผกา จันยาวงศ์ (2558: 78) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถในการใช้ภาษามือไทยของนักศึกษาโปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ โดยการใช้โปรแกรมการอบรมภาษามือไทยขั้นพื้นฐาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษามือไทยของนักศึกษาโปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ โดยการใช้โปรแกรมการอบรมภาษามือไทยขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัย

พบว่า ความสามารถในการใช้ภาษามือไทยของนักศึกษาโปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ โดยการใช้โปรแกรมการอบรมภาษามือไทยขั้นพื้นฐานอยู่ในระดับดีมาก จากการอภิปรายผลข้างต้นแสดงให้เห็นว่ากระบวนการทดลองแสดงให้เห็นว่าความสามารถทางการเรียน หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้เนื่องจากขั้นตอนนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากการนำเครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัยที่ผ่านกระบวนการพัฒนาและหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัยมาทดลองใช้ ผลการทดลองจึงแสดงผลมาในทางบวกเช่นเดียวกัน

3.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยหนังสือภาษามือไทย หลังการทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของราชภัฏร บัญญา วราจคณา โดโพธิ์ไทย และทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ (2560: 924) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านสรุปความจากสื่อโฆษณา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโสตศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านสรุปความจากสื่อโฆษณา ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านสรุปความจากสื่อโฆษณา มีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ต่อหนังสือภาษามือไทย เรื่อง อาหารไทย พบว่า

4.1 แบบประเมินความพึงพอใจมีผลการตรวจสอบคุณภาพทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยค่าดัชนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญควรมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (Steven J. Osterlind, 1998: 263; ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ, 2543: 249) จากการอภิปรายผลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า แบบประเมินความพึงพอใจ หรือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ดีต้องผ่านกระบวนการหาคุณภาพ และต้องมีผลการหาคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

4.2 ผลการศึกษาความพึงพอใจ พบว่ามีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกรายการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ราชภัฏร บัญญา วราจคณา โดโพธิ์ไทย และทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ (2560: 24) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านสรุปความจากสื่อโฆษณา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโสตศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การอ่านสรุปความจากสื่อโฆษณา ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในระดับมาก จากการอภิปรายผลข้างต้นแสดงให้เห็นว่าในการวิจัยที่ได้นั้นต้องมีการวางแผนการดำเนินการทุกขั้นตอนตามหลักวิชาการ ดังนั้นผลของการศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างจึงส่งผลให้ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

รัฐบาลหรือกระทรวงศึกษาธิการควรตระหนัก และให้ความสำคัญของการพัฒนาหนังสือภาษาไทย สำหรับนักศึกษาหรือผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เนื่องจากบุคคลเหล่านี้มักมีข้อจำกัดในเรื่องของการเรียนรู้เอกสารประกอบการเรียนปกติ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

คณาจารย์ หรือนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่จะนำหนังสือภาษาไทยฉบับนี้ไปใช้ ควรมีการศึกษาทำภาษามือ รูปภาพ และหมวดคำศัพท์ในแต่ละคำให้เข้าใจก่อน เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการสื่อสารในคำศัพท์นั้นๆ โดยเฉพาะนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีข้อจำกัดในเรื่องการเข้าใจภาษา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการพัฒนาหนังสือภาษามือไทย สำหรับนักศึกษาหรือผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในหมวดคำศัพท์ต่างๆ ที่มีความจำเป็นและสำคัญ เพื่อให้บุคคลเหล่านี้ได้สามารถเรียนรู้ได้หลากหลายมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2545*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กุลชาติ จันทะหงษ์ และนฤมล อินทirkษ์. (2560). *การออกแบบหนังสือ ภาษามือในชีวิตประจำวัน* ฉบับอาเซียน. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติการจัดการเทคโนโลยีและนวัตกรรม ครั้งที่ 2 (หน้า 213-219). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เขมณัฏฐ์ มิ่งศิริธรรม และกรรณ จรรยาอุฒิวรรณ. (2561). *การพัฒนาหนังสืออัจฉริยะเพื่อสนับสนุนการสื่อสารสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ณัตตยา เอี่ยมคง. (2554). *ระบบพจนานุกรมภาษามือออนไลน์สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินโดยใช้การมีส่วนร่วมของอาสาสมัคร*. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชานวัตกรรมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- นิภา ศรีโพธิ์โรจน์. (2553). *สถิตินอนพาราเมตริก*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญล้อม ด้วงวิเศษ. (2558). *การพัฒนารูปแบบการสอนแบบเน้นประสบการณ์ เพื่อส่งเสริมทักษะชีวิตสำหรับนักศึกษาครูมหาวิทยาลัยราชภัฏ*. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- (2557). *เอกสารประกอบการสอนรายวิชา การศึกษาแบบเรียนรวม*. กำแพงเพชร: ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

- พวงผกา จันยาวงค์. (2558). การศึกษาความสามารถในการใช้ภาษามือไทยของนักศึกษาโปรแกรม วิชาการศึกษาพิเศษ โดยการใช้โปรแกรมการอบรมภาษามือไทยขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- ราษฎร์ บุญญา. (2560). ภาษามือ: ภาษาของคนหูหนวก. *วารสารวิทยาลัยราชสุดา*, 4(1): 77-94.
- ราษฎร์ บุญญา วรางคณา โตโพธิ์ไทย และทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ. (2560). การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านสรุปความจากสื่อโฆษณา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโสตศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 11(1): 924-937.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. (2560). กรุงเทพฯ: ไสเอ็ดพิมพ์ลิซซิ่ง.
- รัตน์ะ บัวสนธิ์. (2555). การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพฯ: คำสมัย.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรางคณา นามแสง ศุภกฤษฎี นิวัฒนากุล และพนิดา ชับซ้อน. (2558: 1). การออกแบบคลังคำศัพท์ ภาษามือไทย ออนไลน์. ใน *การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5*. (หน้า 1-14). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วาริ ธีระจิตร. (2545). *การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สัมพันธ์ จันตรีดี. (2554). *กรอบการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน* วิทยานิพนธ์ ภาควิชา นวัตกรรม การเรียนรู้ทางเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- อนุชา ภูมิสิทธิพร. (2559). *ความรู้เกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน*. พิษณุโลก: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- (2559). *เอกสารประกอบการสอน รายวิชา ความรู้เกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ*. พิษณุโลก: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- Leonard P. Kelly. (2003). Considerations for Designing Practice for Deaf Readers. *Journal of Deaf Studies and Deaf Education*, 8(2), 171.
- Steven J. Osterlind. (1998). *Constructing Test Items: Multiple - Choice. Constructed -Response, Performance, and Other Formats*. (2nd ed.). Boston: Kluwer Academic Publishers.